

1912 havde Forslaget om Ændring af Lodsloven til Behandling her, var der saavel hos Medlemmer af det Udvalg, der var nedsat for at behandle Sagen, som hos Medlemmer her i Salen Tvivl om, hvorvidt blandt andet de Tal, hvorefter Fordeelingen af Indtægterne ved Farvands og Langlodserierne skulde fordeles, var rigtige. Forholdet er jo det, at der forlods tages 20 pCt. til det Lodseri, der har udført Lodsningen, og derefter gives der 20 pCt. af Resten til Helsingør Lodseri, 40 pCt. til Nyborgs og 40 pCt. til Frederikshavns—Hirtsholmens Lodserier. Man var som sagt i Tvivl om, hvorvidt de Tal egentlig var rigtige, ramte, som de burde, men da man ønskede at faa den lille Lov igennem i 1912, og da det blev anført, at den kun skulde gælde i 2 $\frac{1}{2}$ Aar, for at man kunde indvinde nogen Erfaring i den Tid, akkviescerede de Medlemmer, der nærede Tvivl, ved, hvad der blev foreslaaet den Gang, det gjorde ogsaa jeg, der havde den Ære at være Udvalgets Ordfører, og det blev saa vedtaget, at vi skulde have Loven til Revision inden 1. Januar 1915. Allerede i det første Halvaar, der forløb af denne Prøvetid, viste det sig, at Tallene ikke passede, idet der fra Helsingør Lodseri blev betalt til Nyborgs og Frederikshavns Lodserier til Udligning af disse Langlodsningsspenge ikke mindre end godt og vel 1,700 Kr., medens der fra Frederikshavns og Nyborgs tilsammen kun betaltes 750 Kr. til Helsingør Lodseri; og i afvigte Kalenderaar, 1913, blev der fra Helsingør Lodseri betalt godt 4,500 Kr., medens der fra Nyborgs og Frederikshavns Lodserier kun blev betalt til Helsingør Lodseri 450 Kr. Der er saaledes ikke saa lidt, der taler for, at de, der nærede Tvivl, havde Ret. Nu skulde altsaa Tallene for det sidste Prøveaar, det Aar, vi befinder os i, været tagne med i Betragtning, og saa skulde man paa Basis af alle disse Resultater være kommet til de Tal, der skulde indføres ved Revisionen. Det maa imidlertid erkendes, at efter Krigens Udbrud er Forholdene blevet saa fuldstændig forrykket, at der slet ikke er Tale om, at indeværende Aar overhovedet kan bruges som Basis. Jeg skal blandt andet oplyse, at medens der i Juli Maaned i Aar fra Helsingør Lodseri blev betalt 1,600 Kr. til Frederikshavns og Nyborgs Lodserier, er der i August og September ikke betalt en eneste Øre fra Helsingør Lodseri til de andre, medens der fra Frederikshavns og Nyborgs Lodserier er betalt knapt 500 Kr. til Helsingør Lod-

seri; og efter 1ste Oktober i Aar finder der overhovedet slet ingen Mellemsgning Sted mellem Lodserierne, den er fuldstændig stillet i Bero, idet Indtægterne er blevet ganske forsvindende. Indeværende Aar kan altsaa slet ikke komme i Betragtning ved en Bestemmelse af, hvorledes Tallene skulde sættes, og for saa vidt maa man give den højtærede Minister Tilslutning til, at det vistnok ikke vilde kunne bringe et tilfredsstillende Resultat, hvis han var kommet med et Forslag paa Basis af kun 1 $\frac{1}{2}$ Aars Erfaringer. Der maa noget mere Tid til. Om det nu vil lykkes ved en Udsættelse til 1. Januar 1916, er vel et stort Spørgsmaal. Thi selv om Freden maatte komme langt hurtigere, lykkeligere og tidligere, end vi i Øjeblikket tør vente, vil der vel dog blive en saa unormal Trafik i den første Periode derefter, at ej heller den vil kunne tjene til Grundlag for en Revision, saa at man maa længere frem i Tiden for at kunne faa nogenlunde rigtige Tal at holde sig til. Men skulde det være saa, er der ikke andet for, end at den højtærede Minister til næste Aar maa forlange en yderligere Respit med Revisionen. Det er selvfølgelig kun med Beklagelse, at man ser, at denne Revision maa udskydes, men jeg ved, at man fra de interesseredes Side erkender, at som Forholdene er, kan det ikke lade sig gøre paa Basis af det foreliggende Materiale, at skride til en Revision, og at man derfor maa akkviescere ved, at den udskydes indtil videre. Jeg skal derfor for mit Vedkommende anbefale, at vi vedtager det foreliggende Lovforslag.

Sonne: I det Farvand, som falder ind under Lodsdistriktet for det saakaldte Bogø-Lodseri, er Trangen til Lods i den nyere Tid blevet reduceret derved, at der er blevet anbragt Ledefyr gennem hele Masnedsund og Grønsund. Resultatet deraf har været, at medens det paagældende Farvand tidligere kun lod sig besejle ved Dag under udstrakt Anvendelse af Lods, besejles det nu let og sikkert ved Nat og i Almindelighed uden Trang til Lodshjælp. Alene dette Forhold forklarer, at Indtægten af Bogø Lodseri er blevet stærkt reduceret. Vi ser i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Indtægten det sidste Aar, dog ogsaa væsentlig paa Grund af Lodsens Sygdom, er gaaet helt ned til 165 Kr. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at det saaledes foreliggende tal-mæssige Maal for Betydningen af Bogø Lodseri taler for dettes Nedlæggelse. Jeg